

FEBRUAR

2. februar

HERRENS FREMSTILLING I TEMPLET

Fest

Velsignelse af lysene og lysprocession

Første form: Procession

1. På et egnet tidspunkt samles man i en af sognets mindre kirker eller på et andet passende sted uden for den kirke, processionen skal gå til. De troende holder de ikke tændte kerter i hænderne.

2. Iført hvide messeklæder ankommer præsten sammen med messetjenerne. I stedet for messehagel kan præsten være iført korkåbe. Efter processionen skifter han til messehagel.

3. Medens kerterne tændes synges: jf. Es 35,4.5

Se, vor Her-re vil kom-me med væl-de, og et lys vil han
tæn-de for si - ne tje - ne - res øj - ne, hal - le - lu - ja.

eller en anden sang med et lignende indhold.

4. Efter sangen siger præsten vendt mod menigheden: I Faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Derefter hilser han den på sædvanlig måde og opfordrer derefter med disse eller lignende ord kort de troende til at tage aktivt og bevidst del i ceremonien:

Kære brødre og søstre! For fyrre dage siden fejrede vi med glæde Herrens fødsel. I dag er det den lykkelige dag, hvor Jesus blev fremstillet i templet af Maria og Josef; i det ydre var det en opfyldelse af Moseloven; men i virkeligheden kom han sit troende folk i møde. Under Helligåndens indskydelse kom de to hellige gamle mennesker, Simeon og Anna, til templet,

og oplyst af den samme Helligånd erkendte de Herren og bekendte ham med jubel. Lad også os - som af Ånden er samlet til ét - gå til Guds hus og møde Kristus. Lad os finde og kende ham i brødets brydelse indtil den dag, hvor han kommer, åbenbaret i herlighed.

5. Efter indledningen velsigner præsten kerterne, idet han med udbredte hænder siger:

Lad os bede.

Gud,
du er ophav og kilde til alt lys.
I dag har du ladet Lyset,
som skal åbenbares for hedningerne,
skinne for den retfærdige Simeon.
Vi beder dig ydmygt,
at du vil lytte til dit bedende folk
og velsigne ✠ disse kerter,
som vi bærer til dit navns pris og ære:
Giv os, at vi ad det rette kristenlivs vej
må nå til det lys, som evigt skal lyse.
Ved Kristus, vor Herre.

℟. Amen.

Eller:

Lad os bede.

Gud,
du er det sande lys,
det evige lys' ophav og kilde.
Indgyd i de troendes hjerter det evige lys' klarhed,
at enhver, som i dit hellige tempel
overstråles af skinnet fra disse kerter,
må nå frem til din herligheds lys.
Ved Kristus, vor Herre.

℟. Amen.

Derefter bestænker han, uden ord, kerterne med vievand og lægger røgelse i røgelseskarret til processionen.

6. Præsten modtager af diakonen eller en altertjener den tændte kerte, som er blevet forberedt til ham, og processionen indledes af diakonen (eller, hvis der ingen diakon er, af præsten selv) med ordene:

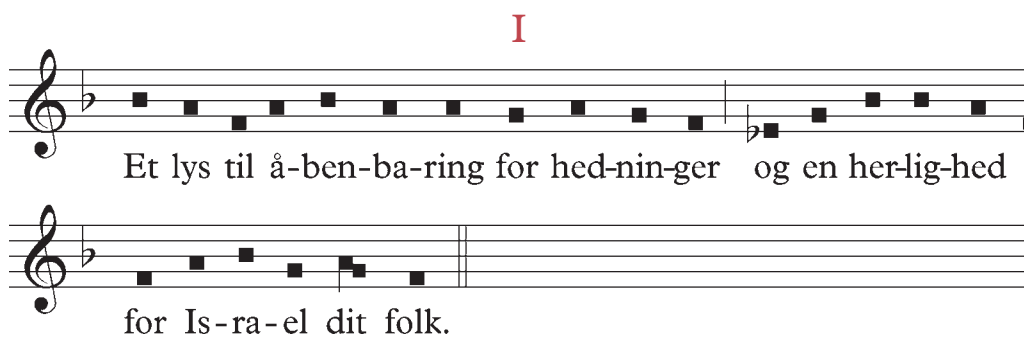
Eller:

i så fald svarer menigheden:

7. Alle bærer tændte kerter. Under processionen synges enten antifonen Et lys til åbenbaring, med Simeons lovsang (Luk 2,29-32) eller Sion, smyk dit brudekammer eller en anden egnet sang.

Ant.: Et lys til åbenbaring for hedninger og en herlighed for dit folk Israel. Herre, nu lader du din tjener gå bort med fred efter dit ord.

Ant.: Et lys til åbenbaring ...
For mine øjne har set din frelse.

Ant.: Et lys til åbenbaring ...
Som du har beredt for alle folk:

Ant.: Et lys til åbenbaring ...

II

Sion, smyk dit brudekammer og modtag Kristus, din Konge. Favnd med kærlighed Maria, Himlens port; thi hun bærer det nye lys' herlighedsfulde Konge; jomfru forblev hun, da hun på sine hænder frembar Sønnen, som var født før morgenrøden; ham, hvem Simeon tog i sine arme og for folkeslagene forkyndte ham som Herren over livet og døden og som verdens Frelser.

8. Når processionen går ind i kirken, synges messens indgangsvers eller en passende sang. Når præsten kommer til alteret, ærer han det og tilrøger det eventuelt. Derefter går han til sin stol, hvor han afføres den korkåbe, han eventuelt har båret under processionen, og iføres messehagel. Efter lovsangen *Ære være Gud* beder han som sædvanlig Kollekten. Messen fortsætter på sædvanlig vis.

Anden form: Højtidelig indgang

9. Der, hvor det ikke lader sig gøre at gå i procession, samles de troende i kirken med kerterne i hænderne. Iført hvide messeklæder går præsten sammen med messetjenerne og nogle fra menigheden til et egnet sted, enten foran kirkedøren eller inde i selve kirken. Stedet skal vælges således, at i al fald en stor del af menigheden bekvemt kan følge ceremonien.

10. Når præsten er kommet til det sted, som er blevet valgt til velsignelsen af kerterne, tændes disse, medens *Se, vor Herre vil komme med vælde* (nr. 3) eller en anden egnet sang synges.

11. Efter hilsenen og indledningen velsigner præsten kerterne, som ovenfor nr. 4-5, og går under menighedens sang i procession til alteret (nr. 6-7). Messen fortsætter, som beskrevet i nr. 8.

Messen

Indgangsvers

Sl 48,10-11

Gud, vi har oplevet din troskab
her i dit tempel.
Som dit navn er, Gud,
sådan skal din lovsang lyde til jordens ender;
din højre hånd er fuld af retfærdighed.

Lovsangen til *Ære være Gud* siges.

Kollekt

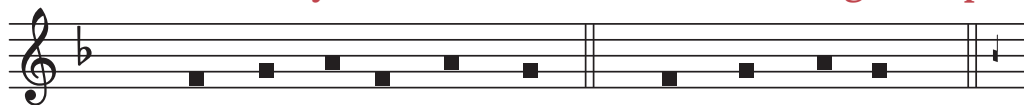
Almægtige, evige Gud,
 på denne dag lod du din enbårne Søn
 blive fremstillet i templet i vor menneskelige natur.
 Vi bønfalder din majestæt, at du ligeledes engang
 vil lade os blive fremstillet for dig med rene hjerter.
 Ved vor Herre ...

Fejres festen om søndagen, siges Trosbekendelsen.

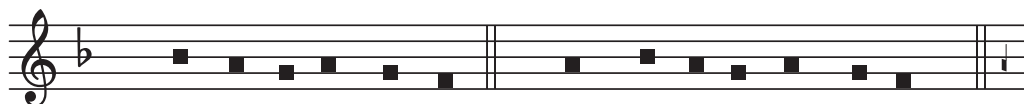
Bøn over Gaverne

Herre, du har villet, at din enbårne Søn
 skulle ofres som et uskyldigt lam for verdens liv.
 Tag nådigt imod den gave, som Kirken bringer dig
 med jubel og lovsang.
 Ved Kristus, vor Herre.

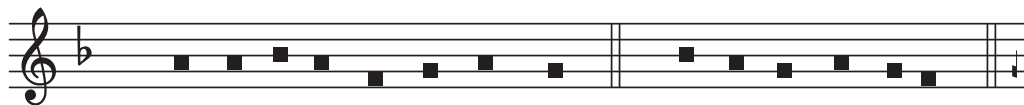
Præfation Mysteriet om Herrens fremstilling i templet

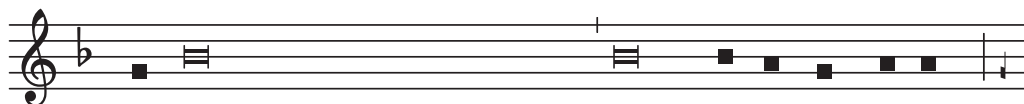
∇ Her-ren væ-re med jer. ⚔ Og med din ånd.

∇ Op-løft je-res hjer-te. ⚔ Vort hjer-te er hos Her-ren.

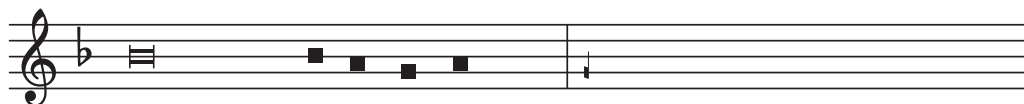
∇ Lad os takke Herren vor Gud. ⚔ Det er værdigt og ret.

San-delig, det er værdigt og ret, rigtigt og til vor frel-se,

at vi altid og o-ver-alt tak-ker dig, Her-re, hellige Fader,

almægtige, e-vi-ge Gud.

Thi i dag blev din Søn, som med dig er Gud fra evighed,
 frem-stil-let i temp-let. Af Ånden blev han forkyndt som
 Is-ra-els hæ-der og et lys for hed-nin-ger.
 Der-for iler også vi med glæde din frel-se i mø-de og lovpri-
 ser dig med engle og helgener, idet vi uden ophør synger:

Hellig, hellig, hellig er Herren, Hærskarernes Gud. ...

Reciteret præfation

V. Herren være med jer. R. Og med din ånd.
 V. Opløft jeres hjerte. R. Vort hjerte er hos Herren.
 V. Lad os takke Herren vor Gud. R. Det er værdigt og ret.

Sandelig, det er værdigt og ret, rigtigt og til vor frelse,
 at vi altid og overalt takker dig,
 Herre, hellige Fader, almægtige, evige Gud.

Thi i dag blev din Søn,
 som med dig er Gud fra evighed,
 fremstillet i templet.
 Af Ånden blev han forkyndt
 som Israels hæder og et lys for hedningerne.

Derfor iler også vi med glæde din frelse i møde
 og lovpriser dig med engle og helgener,
 idet vi uden ophør siger (synger):

Hellig, hellig, hellig er Herren, Hærskarernes Gud. ...

Kommunionsvers**Luk 2,30-31**

Mine øjne har set din frelse,
som du har beredt for alle folk.

Bøn efter Kommunionen

Herre,
lad det hellige sakramente,
som vi har modtaget,
fuldende din nådes værk i os.
Du opfyldte Simeons forventning,
så at han ikke skulle se døden,
førend han fik lov til at tage Kristus i sine arme.
Giv også os at gå Herren i møde
og opnå det evige liv.
Ved Kristus, vor Herre.